

Súd: Krajský súd Nitra
Spisová značka: 25Co/506/2015
Identifikačné číslo súdneho spisu: 4113212974
Dátum vydania rozhodnutia: 20. 01. 2016
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Lýdia Gálisová
ECLI: ECLI:SK:KSNR:2016:4113212974.1

Uznesenie

Krajský súd v Nitre v právnej veci žalobcu: Intrum Justitia Debt Finance AG, so sídlom Švajčiarsko, CH-6300 Zug, Industriestrasse 13C, IČO: CHE-100.023.266, zastúpený: JUDr. Ján Šoltés, so sídlom 810 08 Bratislava, Karadžičova 8, proti žalovanému: P. Q., narodený XX.XX.XXXX, bydlisko A., M. XXXX/XX, t.č. na neznámom mieste, zastúpený opatrovníkom: Mesto Nitra, 950 06 Nitra, Štefánikova tr. 60, IČO: 00 308 307, za účasti vedľajšieho účastníka na strane žalovaného: VŠEOBECNÁ OCHRANA PRÁV SPOTREBITEĽOV, so sídlom 811 02 Bratislava, Šafárikovo nám. 7, IČO: 42 362 962, zastúpeného: JUDr. Patrik Podhorský, advokát, so sídlom 811 01 Bratislava, Zámocká 8, o zaplatenie 1.803,20 eura s príslušenstvom, o náhrade trov konania vedľajšiemu účastníkovi na strane žalovaného, o odvolaní vedľajšieho účastníka proti rozsudku Okresného súdu v Nitre z 10. februára 2015, pod č.k. 7C/116/2014-78 takto

rozhodol:

Odvolací súd rozsudok súdu prvého stupňa v napadnutej časti týkajúcej sa nepriznania náhrady trov konania vedľajšiemu účastníkovi na strane žalovaného **p o t v r d z u j e** .

Vedľajší účastník na strane žalovaného je povinný zaplatiť žalobcovi náhradu trov odvolacieho konania v sume 21,03 eura JUDr. Jánovi Šoltésovi, advokátovi, so sídlom 810 08 Bratislava, Karadžičova 8, do 3 dní od právoplatnosti tohto uznesenia.

odôvodnenie:

Súd prvého stupňa napadnutým rozsudkom zastavil konanie v časti o zaplatenie sumy 264,33 eura a 0,75 % úroku z omeškania ročne zo sumy 1.538,87 eura od 15.10.2012 do zaplatenia. Rozhodol tiež, že žiaden z účastníkov nemá právo na náhradu trov konania, vo zvyšku žalobu zamietol a nepriznal žalovanému, ani vedľajšiemu účastníkovi náhradu trov konania. Vychádzal zo skutočnosti, že právny predchodca žalobcu sa návrhom podaným na súd dňa 18.04.2013 domáhal voči žalovanému zaplatenia sumy 1.803,20 eura a príslušenstva. Svojím podaním doručeným súdu dňa 24.11.2014 vstúpil do konania vedľajší účastník na strane žalovaného. Vo svojom vyjadrení doručenom súdu dňa 28.01.2015 uviedol, že vo veci ide o spotrebiteľskú zmluvu, ktorá neobsahuje všetky náležitosti podľa zákona, z toho dôvodu je potrebné považovať úver za bezúročný a bez poplatkov. Postúpenie pohľadávky (opakované) treba vyhodnotiť ako nekalú obchodnú praktiku a návrh v celom rozsahu zamietnuť. Pred otvorením pojednávania žalobca svojím podaním doručeným súdu dňa 06.02.2015 vzal návrh v časti o zaplatenie sumy poplatkov 111,54 eura, úrokov z omeškania 152,79 eura a úrokov z omeškania predstavujúci rozdiel medzi sadzbou 9,5 % a 8,75 % zo sumy 1.538,87 eura od 15.10.2012 do zaplatenia späť a žiadal, aby súd konanie v tejto časti zastavil. V tejto časti ho v zmysle § 96 ods. 1 OSP aj zastavil. O trovách konania v zastavenej časti súd rozhodol podľa ustanovenia § 146 ods. 1 písm. c) OSP tak, že žiaden z účastníkov nemá právo na náhradu. Pri rozhodovaní vo zvyšnej časti aplikoval ustanovenia § 2 písm. a) a b), § 3 ods. 1, 2 zákona č. 258/2001 Z.z. o spotrebiteľských úveroch (účinného ku dňu uzatvorenia zmluvy), § 524 ods. 1, 2 Občianskeho zákonníka, § 120 ods. 1, 4 Občianskeho súdneho poriadku. Po vykonanom dokazovaní dospel k tomu záveru, že žalobca dôkazné bremeno ohľadom preukázania dôvodnosti uplatneného nároku neunesol, keď nepreukázal, že jeho právny predchodca

splnil záväzok poskytnúť peňažné prostriedky vo výške úveru, prečo aj návrh ako nedôvodný zamietol. O trovách vedľajšieho účastníka rozhodol podľa § 142 ods. 1 OSP, pretože uplatnené trovy nepovažoval za účelne vynaložené. Do konania vstúpil bez vedomia žalovaného, žiadnym spôsobom neprispel k úspechu žalovaného, čo vyvolalo dôvodný záver, že do konania vstúpil len za účelom dosiahnutia finančného prospechu vo forme náhrady trov právneho zastúpenia.

Vedľajší účastník na strane žalovaného podal v zákonnej lehote proti tomuto rozsudku v časti výroku o náhrade trov vedľajšieho účastníka odvolanie, domáhajúc sa ním jeho zmeny tak, že: „Žalobca je povinný Vedľajšiemu účastníkovi na strane žalovaného zaplatiť trovy konania vo výške 179,44 eura na účet jeho právneho zástupcu JUDr. Patrika Podhorského, vedený v J. W., a.s., č.ú. XXXXXXXXXXX/XXXX do 3 dní od právoplatnosti rozsudku.“. Dôvodil tým, že aj vedľajší účastník má právo dať sa zastúpiť advokátom a už len samotné tvrdenie neprijateľných podmienok v spotrebiteľskej zmluve, resp. vznesenie námietky premlčania vedľajším účastníkom, za súčasnej povinnosti súdu ex offio ich skúmať, je účelným úkonom a účelným spôsobom bránením práv účastníka.

Žalobca sa k odvolaniu písomne vyjadril, uvádzajúc, že prvostupňový súd rozhodol správne. Mal za to, že je absurdné, aby za úkony, ktoré vedľajší účastník predkladá v prípade stoviek ďalších súdnych konaní, požaduje priznanie náhrady trov právneho zastúpenia. Vedľajší účastník zjavne nevedel, do akého právne zložitého súdneho konania vstupuje a či v ňom skutočne účelne využije právne zastúpenie. Takéto podania sú zjavne nadbytočné a neúčelné. Neplatí, že trovy právneho zastúpenia advokátom sú vždy trovami potrebnými na účelne uplatňovanie a bránenie práva. Požiadal, aby v zmysle ust. § 219 ods. 1 OSP potvrdil, ako vecne správne v celom rozsahu a zaviazal vedľajšieho účastníka na strane žalovaného na náhradu trov odvolacieho konania, ktoré si uplatnil a vyčíslil.

Krajský súd v Nitre ako súd odvolací (§ 10 ods. 1 OSP) viazaný rozsahom a dôvodmi odvolania (§ 212 ods. 1 OSP) prejednal odvolanie vedľajšieho účastníka na strane žalovaného bez nariadenia odvolacieho pojednávania podľa § 214 ods. 2 OSP a dospel k záveru, že odvolanie nie je dôvodné.

Predmetom tohto konania bol návrh žalobcu, doručený súdu prvého stupňa dňa 18.04.2013, ktorým sa voči žalovanému domáhal zaplata sumy 1803,20 eura s príslušenstvom z titulu poskytnutého úveru na základe úverovej zmluvy č. 02000042, uzatvorenej medzi právnym predchodcom žalobcu-GE Money a.s. a žalovaným. Písomným podaním, doručeným súdu prvého stupňa dňa 24.11.2014 občianske združenie VŠEOBECNÁ OCHRANA PRÁV SPOTREBITEĽOV, so sídlom v 811 02 Bratislave, Šafárikovo nám. 7, IČO: 42 362 962, oznámilo vstup do konania ako vedľajší účastník na strane žalovaného a dňa 28.01.2015 bolo doručené jeho vyjadrenie, v ktorom si aj uplatnil a vyčíslil trovy právneho zastúpenia vo výške 179,44 eura. V nadväznosti na to žalobca písomným podaním doručeným súdu prvého stupňa dňa 06.02.2015 zobral späť svoj návrh na začatie konania sčasti späť. Predmetom odvolacieho konania je len vedľajším účastníkom na strane žalovaného napadnutá časť, týkajúca sa trov konania, ktorou mu súd prvého stupňa nepriznal náhradu trov konania.

Podľa § 146 ods. 1 písm. c) OSP, žiaden z účastníkov nemá právo na náhradu trov konania podľa jeho výsledku, ak konanie bolo zastavené.

Podľa § 146 ods. 2 OSP, ak niektorý z účastníkov zavinil, že konanie sa muselo zastaviť, je povinný uhradiť jeho trovy. Ak sa však pre správanie žalovaného vzal späť návrh, ktorý bol podaný dôvodne, je povinný uhradiť trovy konania žalovaný.

Právo na právnu pomoc sa priznáva každému, fyzickej i právnickej osobe, ak vystupuje v spore ako žalovaná strana. Hlavný význam práva na právnu pomoc spočíva v tom, že orgány uvedené v čl. 47 ods. 2 Ústavy SR (teda aj súdy) majú zodpovedajúcu povinnosť nebrániť účastníkom, aby v konaní pred nimi využívali právnu pomoc. Súčasťou základného práva na právnu pomoc je aj právo na náhradu účelne vynaložených trov konania. Pojem „účelnosť“ je potrebné vykladať ako určitú poistku pred hradením nákladov nesúvisiacich s konaním, resp. pred nákladmi nadbytočnými, či nadmernými. Preto pri posudzovaní účelnosti nákladov vynaložených na právne zastúpenie treba dôsledne rozlišovať, či právne zastúpenie advokátom je využitím ústavne zaručeného práva na právnu pomoc, alebo či ide o zneužitie tohto práva na úkor protistrany, napr. zastúpenie v celkom banálnej veci alebo zrejma snaha zvýšiť náklady konania protistrane a pod. (nález Ústavného súdu Českej republiky sp. zn. I. ÚS 3819/13).

Odvolačný súd posudzujúc prejednávajúcu vec v zmysle vyššie uvedených záverov a citovanej právnej úpravy dospel k záveru o vecnej správnej preskúmanej časti rozhodnutia súdu prvého stupňa, keď vedľajšiemu účastníkovi na strane žalovaného nepriznal náhradu trov konania z dôvodu, že ním uplatnené trovy konania, pozostávajúce z trov právneho zastúpenia nie sú trovami účelne vynaloženými na uplatňovanie alebo bránenie práva žalovaného v predmetnom konaní. Vedľajšiemu účastníkovi na strane žalovaného vzniklo právo na náhradu trov konania v zmysle ust. § 146 ods. 2 prvá veta OSP. Posudzujúc však účelnosť nákladov vynaložených na právne zastúpenie, súd prvého stupňa správne nepriznal vedľajšiemu účastníkovi na strane žalovaného náhradu trov konania, na ktorú by mal inak právo. V danej veci je totiž nesporné, že vedľajší účastník na strane žalovaného zastúpený advokátskou kanceláriou vstúpil do predmetného konania, pričom v písomnom podaní, doručenom súdu prvého stupňa dňa 28.01.2015 navrhol všeobecne formulovaným podaním s individualizáciou, že poskytnutý úver je potrebné považovať v zmysle § 4 ZSÚ účinnom v čase uzavretia zmluvy za bezúročný a bez poplatkov. Uviedol tiež, že postúpenie pohľadávky je potrebné považovať za absolútne neplatné, čo v konečnom dôsledku znamená nedostatok vecnej legitímácie na strane žalobcu. S ohľadom na množstvo obdobných prejednávanych vecí niet sporu o tom, že vedľajší účastník na strane žalovaného zastúpený advokátskou kanceláriou hromadne vstupuje do porovnateľných vecí žalobcu, kde sa obsah jeho podaní mení len o individualizáciu tej- ktorej veci. V takomto prípade trovy konania vzniknuté zastupovaním advokátom v tzv. hromadných (skutkovo a právne takmer totožných) veciach nemožno považovať za trovy účelne vynaložené na riadne uplatnenie alebo bránenie práva na súde. Takýto záver je plne súladný i s rozhodnutím Najvyššieho súdu Slovenskej republiky zo dňa 20.06.2014 sp. zn. 6 MCdo 9/2013, v ktorom najvyšší súd zaujal jednoznačné stanovisko, podľa ktorého zastúpenie vedľajšieho účastníka advokátom vo veciach, ktoré spolu napíňajú charakteristiku tzv. hromadných vecí, sa javí ako odporujúce rozumnosti, a teda ako zneužitie práva na právnu ochranu, pričom to má za následok povinnosť súdov konštatovať neúčelnosť nákladov vynaložených na právne zastúpenie, a teda ich nepriznanie účastníkovi, ktorý by inak na ich náhradu mal právo.

Z vyššie uvedených dôvodov preto odvolací súd rozsudok súdu prvého stupňa v napadnutej časti týkajúcej sa náhrady trov konania vedľajšieho účastníka na strane žalovaného ako vecne správne podľa § 219 ods. 1 OSP potvrdil.

O náhrade trov odvolacieho konania rozhodol odvolací súd podľa § 224 ods. 1 v spojení s § 142 ods. 1 OSP tak, že vzhľadom na plný úspech žalobcu v odvolacom konaní mu priznal náhradu trov odvolacieho konania za 1 úkon právnej služby (podanie odvolania) vo výške 9,13 eura (§ 10 ods. 1, § 13a ods. 2 písm. b) vyhl. č. 655/2004 Z. z. o odmenách a náhradách advokátov za poskytovanie právnych služieb - tarifná hodnota vecí v odvolacom konaní 179,44 eura znížená o jednu polovicu) a náhradu hotových výdavkov 1 x 8,39 eura režijný paušál (§ 15a, § 16 ods. 3 cit. vyhl.), t. j. v sume 17,52 eura zvýšená o 20 % DPH v sume 3,50 eura. Náhrada trov odvolacieho konania tak súhrnne činí sumu 21,02 eura. Náhradu trov odvolacieho konania v celkovej výške 21,02 eura je vedľajší účastník na strane žalovaného povinný zaplatiť právnemu zástupcovi žalobcu (§ 149 ods. 1 OSP).

Toto rozhodnutie bolo prijaté odvolacím senátom pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu odvolanie nie je prípustné.